

støtte, og derfor kan det heller ikke komme bag på nogen, at vi ikke kan støtte det nu. Det er jo sådan, at hvis der er 80 pct. af et forslag, vi ikke kan støtte, og 20 pct., som vi kan støtte, hælder vi mod at stemme imod.

Så er det jo sådan, at den nuværende lov på linje med folkeskolelovens almindelige ansvarsfordeling indebærer, at både kommunalbestyrelserne, skolebestyrelserne, skolelederne og personalet på skolerne har pligt til at sikre eleverne mod mobning. Undervisningsmiljøloven kan ikke udstrækkes til at omfatte de ansatte ved skolerne, da deres arbejdsmiljø, også det psykiske arbejdsmiljø, der omfatter forhold vedrørende mobning, i forvejen er reguleret ved lovgivning om arbejdsmiljø. I går havde vi en diskussion om det her i Folketingssalen, hvor hr. Ole Vagn Christensen mente, at man skulle skrive arbejdsmiljøloven ind i de enkelte lovgivninger på hvert enkelt område, og det mener Socialdemokraterne tilsyneladende også her:

Men man foreslår altså noget, som vi hele tiden har sagt vi ikke kan støtte, og noget, som allerede er gældende i dag. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Kl. 10:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Christine Antorini har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Christine Antorini (S):

Det var jo en meget, meget lang ordførertale, som ordføreren fra Dansk Folkeparti måtte holde for at nå til den konklusion, at Dansk Folkeparti ikke har tænkt sig at gøre en pind i forhold til at skærpe indsatsen mod mobning.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som ordføreren havde konstateret, at Socialdemokraterne ikke støtter, at der skal laves en særskilt antimobbelov. Nej, det, vi ønsker at skærpe, er den eksisterende lov om undervisningsmiljø, som faktisk ikke eksplicit omfatter indsatsen mod mobning. Det er det ene, vores forslag går ud på.

Det andet forslag er at skærpe den bekendtgørelse, som ligger under lov om undervisningsmiljø, nemlig bekendtgørelsen om god ro og orden. Og jeg vil sige til hr. Martin Henriksen, at det, der jo er problemet, er, at vi jo for nylig har haft en helt konkret sag, der viser begrænsningen i den bekendtgørelse, nemlig den, der er blevet kaldt Hellebæksagen.

Her var der en situation, hvor en elev havde anklaget en lærer på skolen for at være pædofil på internettet; en ganske, ganske alvorlig ankla-

ge, og hvor skoleledelsen og kommunalbestyrelsen ønskede at flytte den elev væk fra skolen over på en anden skole. De valgte at lade være med at gøre det, for hvis man tager bekendtgørelsen bogstaveligt, kan man ikke selv ved grove forseelser lave den meget nødvendige, men også alvorlige sanktion, det er at sige, at en elev ikke kan gå på den pågældende skole mere, men skal flyttes til en anden skole. Det kunne de ikke, fordi bekendtgørelsen detaljeret beskriver en lang proces om samtale, advarsel og pålæg, før man begynder at lave nogle af de hårde sanktioner.

Jeg vil godt understrege, at vi synes, at det er vigtigt med dialog og inddragelse af forældre som den vigtig vej at gå i forhold til en række små forseelser, men der er meget grove eksempler på mobning og chikane både mellem elever og mellem elever og lærere, og bekendtgørelsen kan ikke rumme de her sanktioner.

Det er derfor, vi foreslår de her ændringer. Og sådan som jeg forstod undervisningsministeren, erkendte han jo også, da vi havde førstebehandling, at han selv ville kigge på bekendtgørelsen, fordi den ikke er tilstrækkelige fleksibel som et ledelsesredskab ude på de enkelte skoler og i kommunalbestyrelserne.

Kl. 10:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:19

Martin Henriksen (DF):

Vi har jo alle sammen i Folketinget været enige om, at den sag fra Hellebæk ved Helsingør har været fuldstændig urimelig, og at det er fuldstændig uholdbart. Det vil jo også blive ændret, så det fremover kan lade sig gøre, sådan at det i sidste ende er skolelederen, der træffer den beslutning – medmindre Socialdemokraterne vil modsætte sig, at det bliver ændret, og det går jeg ikke ud fra man vil gøre.

Men det, Socialdemokraterne jo har foreslået i deres forslag, som vi nu skal stemme om om x antal minutter, er jo noget, der er gældende i dag. Altså, hvis vi skal stemme for noget, der er gældende i dag, bare for bekræfte, at vi synes, at det, der er gældende i dag, også skal være gældende fremover, er det jo sådan lidt underligt, mildest talt.

Det, som fru Christine Antorini taler om, er noget, som vi må kigge på og løse fremadrettet ved rent faktisk at lave ændringer i den bekendtgørelse til fremme af god ro og orden. Det kan jeg forstå, at ministeren agter at gøre, og det synes vi er alle tiders i Dansk Folkeparti. Og der-